

РЕШЕНИЕ

№ 22702

гр. София, 07.06.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 45 състав, в публично заседание на 07.04.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Евгени Стоянов

при участието на секретаря Теменужка Стоименова, като разгледа дело номер **1432** по описа за **2026** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 156 от Данъчно-осигурителният процесуален кодекс (ДОПК).

Образувано е по жалба на „ШЕСТ 007“ ЕАД, ЕИК[ЕИК], чрез адв. М., с посочен съдебен адрес: [населено място], [улица], срещу РА № Р-22220423004470-091-001/26.02.2024 г., издаден от М. И. А., в качеството ѝ на орган, възложил ревизията и П. И., ръководител на ревизионния екип – и двамата служители в ТД на НАП – Б., потвърден с Решение 822/17.06.2024 г. на директора на дирекция Обжалване и данъчно-осигурителна практика /ОДОП/ при ЦУ на НАП, с който за 2021 г. и 2022 г. на дружеството е установено задължение за корпоративен данък в размер на 156 641. 76 лв. и лихви в размер на 40 980. 01 лв.

Твърди се, че РА е неправилен и необоснован, като е издаден в противоречие с материалния закон. Според жалбоподателя решението с което е потвърден РА също е неправилно, необосновано и издадено в противоречие с материалния закон. Цитираните правни норми от ревизиращия екип са неправилно приложени. Твърди се, че разходите за посреднически услуги, извършени от лицето И. Б., са отчетени изцяло съобразно разпоредбите на счетоводното законодателство и при спазване на основните принципи за документална обосноваване, вярно представяне на имущественото и финансово състояние и финансовите резултати от дейността на предприятието, както и на паричните потоци.

Оспорват се изложените констатации от ревизиращия екип, т. е., че същите са несъстоятелни и несъобразени с представената от дружество документация, противоречащи с констатациите направени в РД и РА. Сочи се още, че неоснователно е приложена хипотезата на разпоредбата на чл. 16, ал. 2, т. 4 от ЗКПО, тъй като не е налице отклонение от данъчно облагане от страна на

контрагентите. Счита, че установените от органите по приходи задължения са неправилни. Моли да се отмени обжалвания РА, както и решението с което същият е потвърден. Претендира присъждане на разноски.

Ответната страна – директора на дирекция ОДОП изразява становище за неоснователност на жалбата с аргументи, аналогични с изложените в постановеното решение.

В рамките на проверката по чл. 158 от АПК, счита жалбата за редовна – като подадена в съответствие с изискванията за форма, съдържание и приложения. Същата е допустима, като подадена от активно легитимирано лице, в срока по чл. 156, ал. 1 от ДОПК, срещу подлежащ на обжалване акт и при липса на отрицателни процесуални предпоставки по чл. 159 от АПК.

Административен съд София – град, след като се запозна с представените по делото писмени доказателства и след като обсъди възраженията и доводите на страните, намира за установено от фактическа страна следното:

Ревизионното производство е започнало със Заповед за възлагане на ревизия /ЗВР/ № Р-22220423004470-020-001/27.07.2023 г. (л. 129), издадена на основание чл. 112 и чл. 113 от ДОПК от М. И. А., на длъжност главен инспектор по приходите при ТД на НАП Б., изменена със ЗИЗВР №Р-22220423004470-020-002/30.10.2023 (л. 133), издадена от М. И. А., на длъжност главен инспектор по приходите при ТД на НАП Б., оправомощен със Заповед №З-ЦУ-869/03.05.2024г. (л. 122); Заповед №З-ЦУ-1997/04.11.2022 г. (л. 243); Заповеди №З-ЦУ-1590/26.07.2023 г. (л. 125) и Заповед № РД-01-672/11.07.2023 г. на директора на ТД на НАП С. (л. 127).

Със своя Заповед № ЗЦУ-ОПР-9 / 21.05.2021 г. (л. 241), изпълнителният директор на НАП, на основание чл. 12, ал. 6 от ДОПК и чл. 10, ал. 8 и 9 от ЗНАП, е определил Г. Д. в качеството му на заместник-изпълнителен директор на НАП: да определя органи по приходите, за които не се прилагат правилата на чл. 7, ал. 1 и чл. 8 от ДОПК; при необходимост да нарежда служители от една ТД да преминават в друга; при необходимост да нарежда служители от една ТД да упражняват правомощия по отношение на лица, за които компетентни съгласно чл. 8 от ДОПК са органите на друга ТД, включително за части от работното време и без промяна мястото на работа.

Като следствие и със Заповед № З-ЦУ-869/03.05.2023 г. на заместник-изпълнителния директор на НАП – З. Г. (л. 122 – 124), на основание чл. 12, ал. 6 от ДОПК, са определени органи по приходите, за които не се прилагат правилата на чл. 7, ал. 1 и чл. 8 от ДОПК (като изрично се посочва, че с нея НЕ СЕ отменя Заповед № З-ЦУ-1997 / 04.11.2022 г.), сред които е и главен инспектор по приходите при ТД на НАП – Б., орган възложил конкретната ревизия, а именно – М. И. А..

Със Заповед № РД-01-672/11.07.2023 г. на директор на ТД на НАП – С. (л. 127) и на основание чл. 11, ал. 3 от ЗНАП, вр. чл. 112, ал. 2, т. 1 от ДОПК и Заповед № З-ЦУ-869/03.05.2023 г. на заместник- изпълнителния директор на НАП е разпоредено функциите на компетентен орган по чл. 112, ал. 2, т. 1 от ДОПК, считано от 11.07.2023 г. да се изпълняват от поименно посочения служител М. И. А. - началник сектор „Ревизии“ при ТД на НАП – Б., за която съгласно заповед № З-ЦУ-869/03.05.2023 г. на заместник - изпълнителния директор на НАП не се прилагат правилата на чл. 7, ал. 1 и чл. 8 от ДОПК.

Със Заповед № З-ЦУ-1590/26.07.2023 г. на заместник – изпълнителния директор на НАП (л. 125), на основание чл. 10, ал. 9 от ЗНАП, е разпоредено, служителите на НАП, посочени в Заповед № З-ЦУ-869/03.05.2023 г. и Заповед № З-ЦУ-753/05.05.2022 г., да осъществяват производствата по данъчно-осигурителен контрол по отношение на лица, посочени в приложение към настоящата заповед (сред които и жалбоподателят), за които компетентна съгласно чл. 8 е ТД на НАП – С., като контролните производства бъдат възложени от началниците на сектори, посочени в Заповед

З-ЦУ-869/03.05.2023 г. на заместник-изпълнителния директор на НАП и Заповед № З-ЦУ-753/05.05.2022 г., и определени от директора на ТД-НАП С. със Заповед № РД-01-379/04.05.2023 г. и с № РД-01-245/05.05.2022 г.

За резултатите от ревизията е съставен Ревизионен доклад /РД/ № Р- 22220423004470-092-001/18.01.2024 г., срещу който е подадено писмено възражение, което е обсъдено и преценено за неоснователно от органите по приходите, издали спорния РА.

Ревизията приключва с РА №Р-22220423004470-091-001/26.02.2024 г., издаден от М. А., в качеството на орган, възложил ревизията и П. Г., в качеството си на ръководител на ревизията.

В рамките на ревизионното производство са извършени следните процесуални действия, въз основа на които са формирани следните изводи:

На дружеството са връчени три ИПДПОЗЛ, съответно от 31.07.2023 г., 05.10.2023 г. и от 08.11.2023 г., в отговор на които с придружителни писма са представени търговска и счетоводна документация и писмени обяснения.

Изготвени са и искане за представяне на документи и писмени обяснения от трети лица, съответно № Р-22220423004470-040- 001 от 06.10.2023 г. до И. Б.; №Р-22220423004470-041-002/06.10.2023 г. до „ДОРМ БГ“ ЕООД, с ЕИК[ЕИК]; №22220423004470-041-003/06.10.2023 г. до Б. П.; № 22220423004470-041-005/09.10.2023 г. до ОД на МВР - Б.; № Р-22220423004470-041-006/31.10.2023 г. до „ГОЛФ ЕНД СПА РЕЗОРТ“ ЕООД с ЕИК[ЕИК]; №Р-22220423004470-041-007/31.10.2023 г. до „ВИП 2005“ ООД с ЕИК[ЕИК] и №Р-22220423004470-041-003/06.10.2023 г. до „ЕМ СИ ИНВЕСТ“ ЕООД с ЕИК[ЕИК], връчени по електронен път. В отговор били представени изискваните документи.

С Протокол № П-22220422193371-073-01/22.06.2023 г. бил присъединен доказателствен материал по извършена проверка за установяване на факти и обстоятелства /ПУФО/ на „ШЕСТ 007“ ЕАД, приключила с Протокол № П- 22220422193371 – 073 -001/22.06.2023 г.

С Протокол №Р-22220422138345-141-001/20.09.2022 г. е присъединен доказателствен материал по извършена насрещна проверка на „ШЕСТ 007“ ЕАД, приключила с протокол за извършена насрещна проверка /ПИНП/ №П- 22220422138345-141-001 /20.09.2022 г.

Установено е, че дружеството – жалбоподател е извършвало продажба на собствени акции, като:

За 2021 г. е подадена годишна данъчна декларация (ГДД), с която са декларирани счетоводен финансов резултат - печалба, в размер на 1 885 758. 68 лв. и данъчен финансов резултат - печалба в същия размер.

За 2022 г. е подадена годишна данъчна декларация (ГДД), с която са декларирани счетоводен финансов резултат (С.) - печалба, в размер на 3 577. 58 лв. и данъчен финансов резултат (ДФР) - печалба в същия размер.

През 2021 г. по сметка 602 „Разходи за външни услуги“ са отчетени разходи по 6 (шест) фактури, издадени от И. Б. с отчетна стойност в размер на 682 979. 48 лв., с посочен предмет - посреднически услуги по договаряне продажбата на поименни акции в „GLITNOR HOLDING PLC“, М., вписано в Търговския регистър на М. под номер С8591, седалище и адрес на управление: Ground floor & level 1, Forth Mansions, Ta Xbiex Seafront, Malta.

В отговор на ИПДПОТЛ и от представени доказателства от И. Б. - доставчик на посреднически услуги е установено, че лицето декларира, че документите свързани с доставките по спорните фактури са представени в хода на извършена ПУФО на ревизираното лице. И. Б. е посочила, че не е сключвала договори с клиентите закупили акции притежавани от „ШЕСТ 007“ ЕАД. Контактите ѝ с тях са осъществявани лично в чужбина, както и онлайн. Представени са заверени копия на спорните фактури, ведно с:

- договори за продажба на акции сключени през 2020 г. с приобретателите А. Кьонигсленер (Ш.),

К. Кьонигсленер (Ш.), Й. Кьонигсленер (Ш.), О. Кьонигсленер (Ш.), Хана Кьонигсленер (Ш.) и MARNAD Limited (Г.) и „ШЕСТ 007“ ЕАД, в качеството на прехвърлител;

- протокол за установяване изпълнението на договорни задължения от дата 11.09.2021 г., съставен между „ШЕСТ 007“ ЕАД - възложител и И. Л. Б. - посредник;

- извадки от Търговския регистър на М., с които се установява прехвърлянето на поименните акции на клиентите; диплома за завършено образование;

- писмени обяснения, съгласно които И. Б. декларира, че между нея и ревизираното дружество е било договорено посредникът да осигури сключването на договори за продажба на акции при продажна цена не по-ниска от 25. 00 евро / 48. 90 лв. на акция. В полза на възложителя е договор от 05.04.2020 г., с който е договорено всяка сделка по посредничество да се счита за завършена в момента на изтичане на една година от всяка конкретна продажба, и при условие, че липсват претенции по повод на продажбата от страна на купувача на акциите. Уговореното възнаграждение е в размер на 30 % от стойността на всяка сключена сделка. В чл. 7, ал. 2 от договора била включена т. нар. клауза „ърн-аут“. Съгласно тази клауза, в случай че в срока на действие на договора лицето посреднички в сключването на сделки за продажба на акции на GLITNOR HOLDING PLC на обща стойност над 600 000. 00 евро / 1 173 498. 00 лв., трябва да ѝ се дължи възнаграждение в размер на 138 000. 00 евро /269 904. 54 лв. И. Б. е заявила, че са били продадени общо 12 455 поименни акции, с различни единични цени, като общо договорената сума по продажбите била в размер на 757 600. 00 евро / 1 481 736. 81 лв. Посочила е, че от 2000 г. е самоосигуряващо се лице, като до 2006 г. е упражнявала дейност като адвокат и от този момент като частен съдебен изпълнител, с район на действие ОС Стара Загора. В табличен вид са посочени данни за купувачите на акции, брой закупени акции, единична цена в евро и общо договорена цена в евро.

Представени са банкови извлечения за извършени плащания по част от спорните фактури, за извършени плащания от клиентите за покупка на акции от капитала на GLITNOR HOLDING PLC, ведомости за граждански договори за м. 12.2020 г. и м. 01.2021 г. на И. Л. Б., аналитичен регистър на сметка 723 „Приходи от операции с финансови инвестиции“ за 2020 г. и 2021 г., аналитичен регистър на сметка 401 „Доставчици“ за периода от 01.01.2021 г. 31.10.2022 г. Заявено е, че приходите от продажба на акции са отчетени в годината на получените преводи, т. е. 2020 г., а разходите отнасящи се за посредническите услуги са отчетени през 2020 г. и 2021 г.

На тази основа от органите по приходите е прието, че неправилно ревизираното лице е отчетело разходите по издадените от И. Б. фактури за 2021 г., тъй като приходите свързани с тях са отчетени през 2020 г. и съгласно нормата на чл. 24, ал. 1 и ал. 2 от Закона за счетоводството (ЗСч.) финансовите отчети трябва да представят вярно и честно имущественото и финансово състояние и финансовите резултати от дейността на предприятието, паричните потоци и собствения капитал. Освен това, представените документи и приобщените доказателства не обосновават наличие на реално извършени стопански операции за предоставени посреднически услуги при намиране на потенциални клиенти с цел продажба на поименни акции. Формиран е изводът, че в представените договори за продажба на акции не е споменато наличие на посредник, липсват документи доказващи конкретни извършени действия за изпълнение на задълженията на страните. В допълнение, от ревизираното лице не са представени документи, произтичащи от посредника във връзка с осигурените клиенти и др. На основание чл. 77, ал. 1 от ЗКПО не са признати за данъчни цели разходите в общ размер общо на 682 979. 48 лв. за 2021 г.

На следващо място, ревизиращите органи са установили, че:

През 2021 г. по сметка 602 „Разходи за външни услуги“ са отчетени разходи по фактури № 1/04.10.2021 г., № 2/20.12.2021 г. и № 3/30.12.2021 г., с отчетна стойност в размер на 839 236. 00

лв., издадени от „ДОРМ БГ“ ЕООД, с посочен предмет „посреднически услуги по договаряне продажба на поименни акции в GLITNOR HOLDING PLC, М.“.

От страна на жалбоподателя са представени заверени копия на спорните фактури, ведно с договор от 18.01.2021 г. за посредничество при сключването на договор за покупко-продажба на акции сключен между жалбоподателя като възложител и „ДОРМ БГ“ ЕООД – посредник, с предмет: „посредничество за осигуряване сключване на договор/и за продажба на всички 9 209. 00 акции или част от тях притежавани от „ШЕСТ 007“ ЕАД. Уговореното възнаграждение е в размер на 439 320. 00 евро (859 235. 24 лв.) и срок на изпълнение - 31.12.2021 г. Дружеството декларира, че „ДОРМ БГ“ ЕООД се е свързало с едно от най - големите брокерски дружества за продажба на акции. Уточнени били подробности по продажбата. Продажбата била одобрена от възложителя. Акциите са продавани на два транша с договор за 7 000 бр. и 2 209 бр. Избраното дружество било ситуирано в Ш., като същото търси инвеститори за всякакъв вид начинаещи бизнеси. Посочва, че всяка транзакция за продажба на акции се одобрява от GLITNOR HOLDING PLC и след това акциите можело да се прехвърлят на трети лица. При всяка транзакция - продажба на акции О. (Европейска служба за борба с измамите) изпраща уведомление и потвърждение (ексерсайз ноут) на управителя на „ДОРМ БГ“ ЕООД, че са продадени акции и е преведена съответната сума на ревизираното дружество. След получаване на превода се прави потвърждение и акциите се вписват в акционерната книга в М.. Представител на дружество „ШЕСТ 007“ ЕАД е заявил, че не знае конкретните купувачи на акциите. Представен е и договор за продажба на 2 209 акции на GLITNOR HOLDING PLC сключен между „ШЕСТ 007“ ЕАД - акционер и APLETON CAPITAL AB с VIN SE559180116101, Ш. с номер за корпоративна идентичност 559180-1161 - изпълнител, брокер на акции с посочено задание „получена от изпълнителя инструкция за предлагане на 1 305 емитирани /издадени с решение на акционерите/ акции, както и 904 неемитирани акции /неиздадени/ притежавани от „ШЕСТ 007“ ЕАД. Срокът на договора е 30.06.2021 г., като възнаграждение не е договорено, а вместо него е посочено, че APLETON CAPITAL AB има свобода да продаде акциите на инвеститори на каквато и да било цена и при каквито и да било условия, решението за което се вземало единствено от APLETON CAPITAL AB. Представени са и счетоводни регистри на относимите сметки.

При извършена проверка в информационните масиви на НАП е установено, че в периода на издаване на фактурите „ДОРМ БГ“ ЕООД е разполагало с едно лице по трудово правоотношение - Б. П. на длъжност юриконсулт. В отговор на връчено му ИПДПОТЛ са представени писмени обяснения, съгласно които той декларира, че през 2021 г. е извършвал дейност, изготвял е документи с правно значение в рамките на кореспонденцията на дружеството с държавни и обществени органи, организации и институции. Б. П. заявява, че не е осъществявал кореспонденция с чуждестранни физически или юридически лица.

За фактурираните от „ДОРМ БГ“ ЕООД доставки органите по приходите са изложили мотиви аналогични на тези относно И. Б.. Формиран е изводът, че условията на договора са общи и не дават яснота относно конкретни задачи, цели и действия, които трябва да се извършат във връзка с организацията по продажбата. Не е ясно и каква информация е представена на посредника във връзка с изпълнение на поставената му задача. В резултат на получения отговор от наетото от „ДОРМ БГ“ ЕООД лице, в случая Б. П., е направен извод, че дружеството не е разполагало с необходимия кадрови ресурс, който да извърши договорените услуги.

Прието е, че дружеството „ШЕСТ 007“ ЕАД е бил наясно с липсата на технически и кадрови потенциал на „ДОРМ БГ“ ЕООД да извърши договорените услуги поради факта, че „ШЕСТ 007“ ЕАД е собственик на „ДОРМ БГ“ ЕООД.

Във връзка с това и по отношение възлагателния договор с APLETON CAPITAL AB с VIN

SE559180116101, е констатирано, че в него не било споменато наличие на посредник (в случая „ДОРМ БГ“ ЕООД) при продажбата на акциите собственост на „ШЕСТ 007“ ЕАД.

На тази основа е прието, че остава недоказана реалността на извършените стопански операции от доставчика, което обосновава липса на документална обосновааност. Като резултат и на основание чл. 26, т. 2 от ЗКПО, във връзка с чл. 10 от ЗКПО не са признати за данъчни цели разходите в общ размер на 839 236. 00 лв. за 2021 г.

На трето място:

В рамките на ревизията е констатирано, че за 2021 г. и 2022 г. по сметка 609 „Други разходи“ са отчетени разходи за командировки и представителни разходи (хотелско настаняване). За 2021 г. представителните разходи са в размер на 6 763. 45 лв., а разходите за командировки са в размер на 4 746. 61 лв. Общо отчетените разходи по сметката са в размер на 11510. 06 лв. В ГДД по чл. 92 от ЗКПО е деклариран данък по чл. 204 от ЗКПО в размер на 1 931. 62 лв. За 2022 г. представителни разходи в размер на 13 319. 59 лв. и разходи за командировки, които са в размер на 1 304. 12 лв. Общо отчетените разходи по сметката са в размер на 14 623. 71 лв. Констатирано е, че дружество „ШЕСТ 007“ ЕАД не е декларирало данък по чл. 204 от ЗКПО.

На база връчени ИПДПОТЛ до задължените лица, издали фактурите за нощувки и хотелско настаняване, в т. ч. „ЕМ СИ ИНВЕСТ“ ЕООД, „ГОЛФ ЕНД СПА РЕЗОРТ“ ЕООД и „ВИП 2005“ ООД от дружествата са представени заверени копия на фактури, резервации, карти за хотелско настаняване и счетоводни регистри. Констатирано е, че фактурираните услуги се отнасят до настаняване на лицата С. П., И. Б., Н. З. и Г. И.. Установено, е че лицата не са в трудови или извънтрудови правоотношения с дружеството, в резултат на което е формиран извод, че услугите за командировки и хотелско настаняване не са свързани с основната дейност на „ШЕСТ 007“ ЕАД. Посочено е и обстоятелството, че фактурите не са във връзка само с хотелско настаняване, но и за СПА услуги, храни и алкохолни напитки в ресторантите на хотелските комплекси.

На тази основа и на основание чл. 26, т. 1 от ЗКПО не са признати разходи за данъчни цели за 2021 г. в размер на 9 578. 44 лв. (11 510. 06 лв. - 1 931. 62 лв. декларирани по чл. 204 от ЗКПО) и за 2022 г. в размер на 14 623. 71 лв.

Като резултат, счетоводният финансов резултат е коригиран в посока увеличение на основание чл. 26, т. 1 от ЗКПО, със сума в размер на 9 578. 44 лв. за 2021 г. и със сума в размер на 14 623. 71 лв. за 2022 г., представляващи разходи за командировки и представителни разходи отчетени по сметка 609, несвързани с дейността на дружеството. К. е извършена и по отношение на отчетените разходи за посреднически услуги фактурирани от И. Б. и „ДОРМ БГ“ ЕООД по сметка 602 за 2021 г. на основание чл. 77, ал. 1 от ЗКПО, в размер на 682 979. 48 лв. и на основание чл. 26, т. 2 от ЗКПО, във връзка с чл. 10 от ЗКПО, в размер на 839 236. 00 лв. приети за документално необосновани на основание чл. 26, т. 2 от ЗКПО.

За 2021 г., след извършени корекции е установен положителен данъчен финансов резултат в размер на 3 437 552. 60 лв. и полагащ се данък 343 755. 26 лв., за 2022 г. - положителен данъчен финансов резултат в размер на 18 201. 29 лв. и полагащ се данък 1 820. 13 лв.

Ответникът възразява срещу основателността на процесната жалба като изрично препраща към мотивите в постановеното от директора на дирекция ОДОП решение, постановено във връзка с оспорването на РА по административен ред. Това налага и частичното им възпроизвеждане:

За фактурите, издадени от И. Б. е налице нарушение на принципа за съпоставимост между приходите и разходите, заложен в чл. 4, ал. 1, т. 4 от ЗСч /отм./, според който разходите, извършени във връзка с определена сделка или дейност, да се отразяват във финансовия резултат за периода, през който предприятието черпи изгода от тях, а приходите да се отразяват за периода, през който са отчетени разходите за тяхното получаване. Така и във връзка с твърдението, че

разходът за посреднически услуги извършени от И. Б. е трябвало да се извърши именно през 2021 г., през която същата е издала спорните фактури и през която година била получила плащания по доставките, като приходите от сключени сделки били отчетени през предходната 2020 г. е отбелязано, че през 2021 г. по кредита на сметка 723 „Приходи от операции с финансови инвестиции“ също са отчетени приходи от продажба на акции на GLITNOR HOLDING PLC, за които не се доказва по какъв начин дружеството е осъществило контакт с клиентите. Това обстоятелство ДОДОП извежда като индикация за липса на връзка между фактурираните услуги от И. Б. през 2021 г. и твърдението, че последващите приходи са тези реализирани през отчетната 2020 г.

На следващо място, не се доказва наличие на реално участие на посочения във фактурите доставчик в изпълнение на договорените дейности. В представени писмени обяснения И. Б. заявява, че контактът ѝ с клиентите, с който ревизираното лице е сключило договори за продажба на акции, е осъществявала лично, в чужбина. Освен това, тя е осъществявала и онлайн комуникация посредством Zoom, Google meet, Skype, Face Time и т. н. Във връзка с това не са представени копия от самолетни билети, билети за използван наземен международен транспорт, фактури и разписки за настаняване в хотели и др. Не са представени и данни относно водена онлайн кореспонденция с купувачите. От проверяваното, както и от ревизираното лице не са представени документи в т. ч. протоколи, с които са предадени търговски книжа и вътрешно-фирмена документация, съдържащи информация относно акциите, които е трябвало да бъдат обект на търгуване. В случая липсват и самите документи, с които И. Б. е трябвало да разполага за извършване на договорените ангажименти. Наред с изложеното липсват и данни за обратна връзка към продавача на акциите „ШЕСТ 007“ ЕАД, изразяваща се в писмени уведомления, отчети, справки и др.

Предметът на спорните фактури е „посреднически услуги по договаряне продажбата на поименни акции в GLITNOR HOLDING PLC“. Към фактурите е представен протокол за установяване на изпълнението на договорни задължения от дата 11.09.2021 г. В него в табличен вид са посочени данни относно купувачите, брой на купени акции, единична цена в евро и общо получена сума в евро. От дадените обяснения от И. Б. става ясно, че в полза на възложителя било договорено всяка сделка по посредничество да се счита за завършена в момента на изтичане на една година от всяка конкретна продажба, и при условие, че липсват претенции по повод на продажбата от страна на купувача на акциите. В случая не са представени съпътстващи фактурите документи, в които да са описани по всяка фактура данни за купувачите, брой и единична цена на продадени акции и стойност на полагащата се комисионна.

Във връзка със заплащането е представено банково извлечение за периода от 01.01.2021 г. до 31.12.2021 г. на сметка в евро [банкова сметка] в „А. Б. БЪЛГАРИЯ“ с титуляр „ШЕСТ 007“ ЕАД. От това извлечение става ясно, че в полза на И. Б. са извършени три банкови превода - на 08.07.2021 г. сума в размер на 33 300. 00 евро /65 129. 14 лв. с основание „фактура № 108/07.07.2021 г.“; на 14.07.2021 г. сума в размер на 55 500. 00 евро /108 548. 57 лв. с основание „фактура №109/14.07.2021 г.“ и на 25.08.2021 г. сума в размер на 83 250. 00 евро /162 822. 85 лв. Видно от сумите посочени във фактурите се установява, че е налице частично плащане по тях. Към фактура №[ЕГН]/06.01.2021 г. е представено преводно нареждане от 06.01.2021 г. за извършено плащане по сметка [банкова сметка]. За останалите фактури № [ЕГН] / 19.04.2021 г., № [ЕГН] /09.04.2021 г. и № [ЕГН] / 05.05.2021 г. не са представени доказателства за извършени плащания. В представени копия на фактурите е посочено, че плащането е извършено по сметка [банкова сметка], но извлечение от нея или преводни нареждания не са представени.

С оспорваното решение, респ. и в настоящото съдебно производство ответникът приема, че е

правилно възражението на жалбоподателя за допуснатата техническа грешка по фактура №[ЕГН] / 25.08.2021 г. В случая той и неговият доставчик са посочили фактурата в отчетните регистри със стойност 201 845. 28 лв. /ЮЗ 201.85 евро, а видно от представеното копие на фактурата същата е на стойност 90 000. 00 евро /176 024. 70 лв. Налице е разлика в размер на 25 820. 58 лв. /13 201. 85 евро декларирани в повече. При така установеното Директорът на дирекция ОДОП е приел, че е налице хипотезата на чл. 116 от ЗДДС. В алинея първа, изречение второ на тази разпоредба се посочва, че погрешно съставени или поправени документи се анулират и се издават нови. Според ал. 4 на същата разпоредба, когато погрешно съставени документи или поправени документи са отразени в отчетните регистри на доставчика или получателя, за анулирането се съставя и протокол - за всяка от страните, който съдържа основанията за анулирането; номера и датата на документа, който се анулира; номера и датата на издадения нов документ; подпис на лицата, съставили протокола за всяка от страните. В случая не е представен протокол за погрешно съставената фактура, както и не се установява такъв да е отразен в отчетните регистри на доставчика и получателя. От изложеното следва, че ревизираното лице неправомерно е ползвало право на данъчен кредит в размер на декларираната положителна разлика.

По отношение фактурираните доставки на посреднически услуги от „ДОРМ БГ“ ЕООД по договаряне продажба на поименни акции в GLITNOR HOLDING PLC отново е прието, респ. и към момента се твърди, че не се доказва реално извършени стопански операции по аналогични съображения изложени в частта на отчетените разходи от доставчика И. Б..

Директорът на дирекция ОДОП споделя изводите, че доставчикът „ДОРМ БГ“ ЕООД не е разполагал с кадрови ресурс, който да извърши договорените доставки, имайки предвид, че в отговор на връчено ИПДПОТЛ на единственото лице наето по трудово правоотношение, същото е заявило, че през 2021 г. е изготвял документи с правно значение в рамките на кореспонденцията на дружеството с държавни и обществени органи, организации и институции.

Относно възможността на управителя на дружеството да изпълни възложените с представения договор от 18.01.2021 г. ДОДОП е извършил проверка в информационния масив на НАП. При тази проверка е установено, че управителят на „ДОРМ БГ“ ЕООД Л. Т. не е декларирал възникване на осигуряването, съгласно изискванията на Наредбата за обществено осигуряване на самоосигуряващите се лица и българските граждани на работа в чужбина и морските лица, не е внасял осигурителни вноски, както и не е подавал декларации обр. 1 от Наредба Н-8 от 29.12.2005 г. Във връзка с това и по отношение на Л. Т. не е доказано участие с личен труд в управляваното от него дружество, не са налице и данни за наети лица по извънтрудови правоотношения.

Поради непредставяне на изискваните от дружеството документи не може да се установи разполагало ли е с активи необходими за извършване на дейността и възложените с процесния договор за посредничество задачи. При извършена проверка в информационните масиви на НАП решаващият орган е установил, че в баланса на дружеството за 2021 г. са декларирани земи на стойност 7 000. 00 лв., като други активи не са декларирани. Не са декларирани налични обекти. С оглед посочените в договора задължения на посредника при изпълнението на услугите, а именно осигуряване сключване на договор / и за продажба на всички или част от притежаваните акции на възложителя в неговата компания GLITNOR HOLDING PLC, „ДОРМ БГ“ ЕООД е трябвало да разполага най-малко с компютър, лаптоп и телефон. Освен това не са установени данни и доказателства доставчикът да е разполагал с наети активи. Не се доказва и фактическото изпълнение на задълженията на доставчика. Съгласно клаузите на договора „ДОРМ БГ“ ЕООД е трябвало да разполага с информация, необходима за осигуряване сключването на договор / и за продажба на акциите, но такава не е представена. Доколкото не е представен и посочения в договора двустранно подписан протокол, който трябва да удостовери изпълнението и приемането

на възложените услуги, не може да се докаже престирването на резултата от услугите.

Договорът за възлагане, сключен между ревизираното лице и брокера на акции APLETON CAPITAL AB, не трябва да се кредитира, тъй като липсват данни същият да има връзка с процесният доставчик. Липсват данни за конкретни купувачи на акции, които би трябвало „ДОРМ БГ“ ЕООД да е осигурило. Не е представено и посоченото ексерсайз ноут, което при всяка транзакция - продан на акции О. изпраща на управителя на „ДОРМ БГ“ ЕООД и което представлява уведомление и потвърждение, че са продадени определен брой акции и е прехвърлена сума, която „ШЕСТ 007“ ЕАД получава.

В този смисъл решаващият орган приема, че са налице търговски взаимоотношения, в резултат на които се отчитат суми, водещи до неправомерно намаляване на финансовия резултат и в резултат на това намаляване на дължимия корпоративен данък. Следователно процесните сделки са сключени с цел отклонение от данъчно облагане, поради което със стойността на същите трябва да бъде увеличен финансовият резултат на жалбоподателя за 2021 г.

Във всички случаи, когато няма доказателства за реално извършена услуга по конкретна фактура, е налице хипотезата на чл. 16, ал. 2, т. 4 от ЗКПО и това е основание за увеличаване на финансовия резултат.

Относно разходите за фактурираните услуги за хотелско настаняване от „ЕМ СИ ИНВЕСТ“ ЕООД, „ГОЛФ ЕНД СПА РЕЗОРТ“ ЕООД и „ВИП 2005“ ООД ДОДОП е прието, че те не са свързани с дейността на дружеството, тъй като настанените лица С. П., И. Б., Н. З. и Г. И. не са в облигационни отношения с „ШЕСТ 007“ ЕАД, както и че услугите се отнасят още за СПА услуги, храни и алкохолни напитки в ресторантите на хотелските комплекси.

При ревизията е представен документ с наименование „На основание Наредба за командировките в страната“, в който се посочва, че във връзка с необходимостта от включване на нови акционери, предвид разрастване на бизнеса на дружеството в областта на хотелиерството и строителството в периода 03.2022 г. - 07.2022 г. ще се проведе среща с участието на Д. Нехринг, Д., Т. Хеденстром, Ш. Г. И. - брокер „Имотека“, С. П. - брокер „Инвестим“, Н. З. - преводач и Л. Т. - член на съвета на директорите на „ШЕСТ 007“ ЕАД. Описан е дневният ред, при който ще се проведе срещата, както и че разходите за нощувки и транспорт са за сметка на „ШЕСТ 007“ ЕАД.

В случая ответникът е приел, че трябва да се спазват и други нормативни актове, въпреки че не са изрично посочени, като Кодекса на труда /КТ/, Закона за задълженията и договорите /ЗЗД/, Търговския закон /ТЗ/ и Наредбата за командировките в страната, тъй като те уреждат отношенията по различните договори с лицата по трудови и извънтрудови правоотношения.

За понятието „пътуване и престой“ няма легално определение. Това понятие има по-широк смисъл от понятието „командировка“, но за данъчни цели е възприето разходите за пътуване и престой да се подчиняват на нормативни документи за командировките. В обхвата на понятието „пътуване и престой“ попадат физически лица, наети по трудови и извънтрудови правоотношения, и разходите извършвани от едноличен търговец /ЕТ/. Необходимо е предприятието да разполага с първични счетоводни документи, оформени по реда на чл. 6 от ЗСч., които изискват отделните наредби за командироване и, евентуално, специфични наредби, създадени и прилагани от предприятието. При спазване на изискванията на чл. 10 от ЗКПО счетоводните документи за пътуване и престой са признати за данъчни цели.

Във връзка с отчетените разходи за командировки от ревизираното лице не са представени заповеди, от които да се установи кои лица са командировани и в какви облигационни отношения са с жалбоподателя. Релевантен е фактът, че за ревизирания период дружеството не е разполагало с лица по трудово правоотношение, също доказателства за наети по извънтрудово правоотношение лица не са представени. Липсват данни относно мястото до което е трябвало да

бъдат изпратени лицата, период и с каква цел. Не са представени също авансови отчети и доклади за извършената работа. От „ШЕСТ 007“ ЕАД са представени аналитичен регистър на сметка 609 „Други разходи“, от който е видно, че разходите с основание „командировка“ са отчетени по кредита на сметка 401 „Доставчици“ и се отнасят за фактури издадени от „ЕМ СИ ИНВЕСТ“ ЕООД, „ГОЛФ ЕНД СПА РЕЗОРТ“ ЕООД, парк хотел „Европа“, „ВИП 2005“ ООД и за извършени плащания по банков път отчетени по кредита на сметка 503 „Разплащателна сметка в лева“. Представен е и аналитичен регистър на сметка 401. От така извършените счетоводни операции не става ясно какви разходи - пътни дневни и квартирни са направени и на кои подотчетни лица.

Като представителни разходи в счетоводните регистри задълженото лице е посочило разходите по фактури издадени от „ЕМ СИ ИНВЕСТ“ ЕООД. „ЕФИР ХОЛИДЕЙС“ с ЕИК[ЕИК]. като основание е посочено „хотелско настаняване“, както и извършени плащания по банков път отчетени по сметка 503.

Приложимият ЗКПО не съдържа самостоятелна дефиниция на понятието „представителни разходи“ и в тази връзка, съгласно чл. 46 от Закона за нормативните актове /ЗНА/ и наложената практика, за целите на корпоративното облагане трябва да се съобрази определението за представителни цели, развито в чл. 62 от Правилника за прилагане на Закона за данък върху добавената стойност (ППЗДДС). Съгласно същото това са разходи свързани с посрещане, престой и изпращане на гости и делегации; нощувки; консумация на храна и напитки; организиране на делови срещи: тържества, развлекателни мероприятия; екскурзии. Разпоредбата на ал. 2 от цитираната разпоредба урежда изключенията за прилагане на ал. 1 - по отношение на организиране на симпозиуми, конгреси, конференции, и други подобни мероприятия, които са пряко свързани с представяне или тестване на предлаганите от лицето стоки или услуги в рамките на независимата му икономическа дейност. В останалите случаи същите са с характер на представителни разходи, свързани с дейността на дружеството и подлежат на облагане по реда на част четвърта от ЗКПО.

Следователно в тежест на дружеството е да представи доказателства, удостоверяващи, че разходите за хотелско настаняване са пряко свързани с дейността му, а оттам и като такива по смисъла на чл. 204, ал. 1, т. 1 от ЗКПО. Във връзка с това ответникът е приел и твърди, че доказателства не са представени.

По отношение на разходите за командировки - не са спазени разпоредбите на чл. 33, ал. 1, т. 1 от ЗКПО, не са представени доказателства, в т. ч. първични счетоводни документи, съгласно изискванията на чл. 10 от ЗКПО, както и такива удостоверяващи, че разходите са свързани с дейността на дружеството. Посочените във фактурите и съпътстващите ги документи настанени лица и тези в представения документ „на основание Наредба за командировките в страната“ не отговарят на изискването на чл. 33, т. 1 от ЗКПО, доколкото нито в хода на ревизията, нито с жалбата до директора на ОДОП са представени документи, удостоверяващи наличие на правоотношение с ревизираното лице.

С посочените аргументи жалбата срещу РА е отхвърлена, с тези аргументи се иска и отхвърлянето и от съда.

В рамките на съдебното производство и по искане на жалбоподател е назначена ССчЕ. Постановени са съдебни разпореждания във връзка с необходимостта от представяне доказателства от трети лица, необходими за извършване на експертизата.

Заклучението на вещото лице е прието без възражения, а съдът кредитира същото като изготвено от експерт с необходимата квалификация за чиято безпристрастност не са налице основания за съмнение, в съответствие с поставените задачи, при използване годен аналитичен метод и

обективиращо непротиворечиви констатации.

Видно от заключението:

Налице са плащания от Appleton С. АВ към жалбоподателя в периода февруари-юли 2021 на обща стойност 1 672 250 евро (3 270 636. 72лв.) за покупка на акции от капитала на Glitnor Holding. Направените плащания от жалбоподателя към „Дорм БГ“ ЕООД са във връзка със сключен договор за посредничество и осигуряване договор за покупко-продажба на акции от капитала на Glitnor Holding.

В периода октомври-декември 2021 г. дружеството „Д. БГ ЕООД е издало фактури на обща стойност 859 236 лв., като във всяка от тези фактури е посочен предмет „посреднически услуги по продажба на акции“, т. е. във връзка с договора за посредничество от 2021 г.

Фактурите, издадени от „Д. БГ ЕООД, са осчетоводени в счетоводството както на това дружество, така и при жалбоподателя, съобразно приложимите счетоводни стандарти, съответно експертизата посочва и в кой дневник за покупки, респ. продажби са отразени същите и в кои СД, за кой период. В подадената ГДД за 2021 г. приходите от жалбоподателя са включени в общия размер на приходите с деклариран финансов резултат 716 415. 97 лв. печалба и 71641. 60 лв. корпоративен данък, внесен с платежно нареждане от 28.06.2022 г.

Не е налице разминаване в счетоводствата на Д. БГ ЕООД и Шест 007 ЕАД относно предмета на доставката по фактурите.

Налице е кореспонденция между представители на Appleton С. АВ, управителя на Шест 007 ЕАД и управителя на Д. БГ ЕООД относно извършени преводи от страна на Appleton С. АВ по сметка на жалбоподателя за покупка на акции, като към датата на сключване възлагателния договор (01.05.21 г.) за покупка на 2 209 бр. акции от капитала на Glitnor Holding от страна на Appleton С. АВ са направени преводи за покупка на общо 7000 бр. акции, а в периода 23.06.2021 г. - 08.07.2021 г. по сметка на дружеството са постъпили суми за 2 209 акции – 552 250 евро.

Окончателният размер на договорните задължения на жалбоподателя към И. Б. по договора за посредничество от 05.04.2020 г. е установен чрез подписан протокол от 11.09.21 г. С него е установено, че общото дължимо възнаграждение е 365 280 евро /227 280 равняващи се на 30% от цената на всяка сделка и 138 000 евро допълнително възнаграждение/.

В периода януари - август 2021 г. И. Б. е издала фактури на обща стойност 364 121. 05 евро /712 658. 88 лв. като във всяка е посочен предмет „посреднически услуги по договаряне продажбата на поименни акции в Glitnor Holding..“, т. е. във връзка със сключения през 2020г. договор за посредничество.

Издадените от И. Б. фактури са осчетоводени в съответствие със ЗСч и приложимите счетоводни стандарти, дължимият данък за дохода от фактурите, издадени от И. Б., е в размер на 53 449. 41 лв., като същият е начислен, удържан и внесен от платеща на дохода Шест 007 ЕАД.

Платеният данък от Д. БГ ЕООД в размер на 71 641. 60 лв., както и този във връзка с фактурите, издадени от И. Б. в размер на 53 449. 41 лв. е внесен ефективно по сметка на бюджета.

В издадения РД фактурата от И. Б. от 25.08.2021 г. е посочена със стойност 201 845. 30 лв., а реално стойността ѝ е 176 024. 70 лв., като ако се коригира таблицата, то данъкът за внасяне от ревизията би се променил на 152 597. 33 лв. (т. е. с 2 582. 06 лв. по-малко).

През 2021 г. в счетоводството на РЛ са осчетоводени разходите по издадените фактури и направените плащания.

През ревизирания период И. Б. имала сключен граждански договор от 05.04.2020 г. с предмет посредничество и осигуряване сключване на договор за покупко-продажба на акции. В периода юни-декември 2020 г. са сключени и договори за продажба на акции от капитала на Glitnor Holding и жалбоподателят е получил приход от тях.

„Шест 007“ ЕАД притежава първични счетоводни документи (фактури), издадени от Ефир ЕООД, Каратих инженеринг ООД, Голф резорт мениджмънт ЕАД, В. 2005 ООД, Монолит АД и ЕМ си инвест ООД във връзка с извършените представителни разходи и командировки, същите са осчетоводени в счетоводството на дружеството, декларирани са в дневниците за покупки към подадените СД по ЗДДС, заплащането е осчетоводено съобразно начина на извършването му / в брой, по банков път/. Осчетоводяването е в съответствие със счетоводните стандарти.

При така установената фактическа обстановка, съдът намира от правна страна следното:

Жалбата до АССГ е подадена в срок и от лице, което е адресат на административния акт, поради което е допустима. Решение № 822 от 17.06.2024 г., подписано от началник на отдел „Обжалване“ при дирекция „ОДОП“ като за директор на дирекция „ОДОП“ С. при ЦУ на НАП, е връчено на дата 18.06.2024 г. чрез активиране на електронна препратка от електронен адрес. Жалбата е подадена чрез административния орган на дата 25.06.2024 г. Спазен е 14 – дневният преклузивен срок за съдебно обжалване.

Ревизионният акт е издаден във формата за действителност като електронен документ, подписан от издалите го органи по приходите с квалифицирани електронни подписи (КЕП). За тези електронни подписи са налични квалифицирани удостоверения за електронен подпис (КУЕП). Компетентността на възложилите ревизията орган по приходите произтича от заповедта на териториалния директор по чл. 112 от ДОПК.

Съгласно Тълкувателно решение № 3 от 26.06.2025 г. на ВАС, ОСС на Първа и Втора колегия, не е нищожен РА, издаден в резултат на ревизия, възложена от орган по приходите – служител на една териториална дирекция на НАП (ТД на НАП), определен със заповед по чл. 112, ал. 1, т. 1 от ДОПК на директора на друга ТД на НАП въз основа на заповеди по чл. 12, ал. 6, изречение първо от ДОПК и чл. 10, ал. 9 от Закона за НАП, по отношение на лице, за което съгласно правилата на чл. 8 от ДОПК компетентни са органите на втората (другата) териториална дирекция.

На следващо място, оспореният ревизионен акт е издаден в писмена форма и е със съдържанието, предвидено с чл. 120 от ДОПК - РА е мотивиран, като неразделна част от него е и ревизионният доклад с посочени фактически констатации и съображения на екипа.

Доказателствата, послужили за издаването на РА, са събрани по предвидения в ДОПК ред. Не се установяват съществени нарушения на процесуалния ред за издаването на акта.

Относно приложението на материалния закон

Съгласно разпоредбата на чл. 10 от ЗКПО един счетоводен разход се признава за данъчни цели, когато е документално обоснован чрез първичен счетоводен документ по смисъла на Закона за счетоводството, отразяващ вярно стопанската операция.

На основата на представените по делото доказателства и неоспорено заключение на вещото лице може да се приеме, че ревизираните стопански операции са надлежно осчетоводени, съобразно приложимите счетоводни стандарти и нормативни изисквания.

Същественният за изхода от спора въпрос е относно това, дали е налице реално осъществена стопанска операция, т. е. дали процесните фактури материализират реално извършени доставки, постановка аналогична на спора за реалността на доставките при упражняване на право на данъчен кредит, поради което трябва да бъде съобразена установената съдебна практика на националните съдилища, така и на Съда на Европейския съюз по този въпрос.

От своя страна, разходите, които не са документално обосновани по смисъла на чл. 10 от ЗКПО, формират данъчна постоянна разлика по чл. 26, т. 2 от ЗКПО. Данъчната постоянна разлика по чл. 26, т. 1 от ЗКПО има за източник разходите, несвързани с дейността на задълженото лице.

Относно фактури, издадени от „Дорм БГ“ ЕООД

На първо място, съдът съобрази, че с Решение № 7930 от 26.06.2024 г. по адм. д. № 1583 по описа

на ВАС за 2024 г. е оставено в сила решение № 444 от 12.12.2023 г. по адм. д. № 481 / 2023 г. на Административен съд - Стара Загора, с което е отменен РА от 24.04.23 г., издаден по отношение на „Дорм БГ“ ЕООД. Съдебният спор третира реалността на доставките извършени между това дружество и жалбоподателя в настоящото производство – ШЕСТ 007 ЕАД, в т. ч. изпълнението на възлагателния договор между ШЕСТ 007 ЕАД и Appleton C. AB, и закупуването на акции от капитала на GLITNOR HOLDING.

С посоченото решение на ВАС изрично е постановено, че: “...първоинстанционният съд е приел, че от събраните документи при ревизията се установява липса на доставка между „Дорм БГ“ ООД и „Шест 007“ ЕАД, а извършените плащания неправилно са определени като облагаема доставка на услуга от решаващия орган по реда на чл. 152-155 ДОПК. Емитираните от Glitnor Holding PLC акции са продадени от „Шест 007“ ЕАД чрез посредничеството на Appleton C. AB срещу посочените цени по двата договора от 160 евро и 250 евро за брой. В мотивите са взети предвид изискванията на приложимите разпоредби от Директива 2006/112/ЕО на Съвета от 28.11.2006 г. и ЗДДС. Предоставянето на парични средства от собственика в полза на притежавано от него юридическо лице е установяване, което не може да бъде отъждествено с понятието „данъчно събитие“ по смисъла на нормативната уредба. Принципът на неутралност на ДДС изисква неправилно фактуриран ДДС да може да бъде коригиран при условие, че бъде напълно елиминиран рискът от загуба на данъчни приходи, без тази корекция да зависи от това дали издателят на фактурата е действал добросъвестно. В заключение съдът посочва, че задължението за начисляване и плащане на ДДС не възниква като санкция за неправомерно издадени фактури, а само въз основа на действително настъпило данъчно събитие.

Обжалваното решение на Административен съд – Стара Загора е валидно, допустимо и правилно“.

Успоредно с това с влязлото в сила Решение на АС Стара Загора е прието, че:

„Ревизираното дружество с възражението против РД и с жалбата си против РА е поискало признаване на възможност да сторнира издадените фактури, при което ще се елиминира рискът от загуба на данъчни приходи – няма да е налице основание за приспадане на частичен данъчен кредит. Задължението за начисляване и плащане на ДДС не възниква като санкция за неправомерно издадени фактури, а въз основа на действително настъпило данъчно събитие, поради което и при спазване принципите на данъчен неутралитет и правна сигурност, трябва да се допусне корекция на фактурите, когато това ще елиминира всякакво основание за ползване на право на данъчен кредит. Настоящия случай е именно такъв, а ответника е установил задължение за данък въз основа на несъществуваща презумпция, че преводите на парични средства по банков път между две свързани търговски дружества е данъчно събитие“.

Тоест, противно на твърденията на жалбоподателя и на посоченото от вещото лице, никъде в акта на Административен съд Стара Загора, нито в Решението на ВАС е формиран извод за реалност на доставките. Напротив, формиран е точно обратният извод, като аргументите за отмяна на акта са свързани с липсата на данъчно събитие.

Безспорно е между страните по делото, че акциите на ШЕСТ 007 ЕАД от капитала на GLITNOR HOLDING M. се продават, чрез Е. К. АВ – Ш.. В тази връзка липсват каквито и да било доказателства за реалното извършване на стопанска операция от Д. БГ ЕООД, съответна на подписания договор и издадени фактури. Всъщност и видно от възлагателните договори за прехвърляне на права, свързани с продажбата на акциите, те не са първите между страните по тях и следователно ШЕСТ 007 ЕАД не е имало нужда от договора, сключен на 18.01.2021 г. с Д. БГ ООД, нито този договор представлява наемане на подизпълнител за извършване на технически и административни дейности във връзка с продажбата – услуга, която не попада в приложното поле

на договаряне с акции, което понятие има стриктно установено съдържание.

Успоредно с това липсват доказателства за представяне на информация във връзка с изпълнението на договора, как се движила самата продажба, относно условията при които е следвало да се извърши същата (ключови елементи при продажба на акции, чиято цена се котира, респ. подлежи на постоянна актуализация и може както да се покачи, така и понижи значително). Тоест липсва информация за пазарните условия. Липсват каквито и да било доказателства за извършени от „Дорм БГ“ ЕООД действия по изпълнението на тази договор. Действия по каквито и да било пазарни или борсови проучвания и анализ. Данни за проучвания на потенциални купувачи. Липсват данни за осъществен контакт с когото и да било във връзка с реализацията на акциите. И макар липсата на кадрова обезпеченост сама по себе си да не може да бъде основание за отричане действителното изпълнение на дадена доставка, то на фона на липсата на каквито и да било доказателства за действия по изпълнение на възложеното, аргументацията за липса на кадрова обезпеченост има характер на допълнителен, косвен аргумент подкрепящ извода за неосъществена стопанска операция. Тоест дори да не са налице данни за конкретно нает служител, то би трябвало да са налице данни за конкретно ангажиран с дейността, чиято връзка с дружеството да може да се установи. Като допълнение – напълно обосновано в тази връзка ревизиращите са установили (потвърждава се и от данните по делото), че във възлагателния договор с Appleton С. АВ няма каквато и да била уговорка относно участието на посредник при продажбата.

В този смисъл правилно е формиран изводът, че вторият елемент от фактическия състав на чл. 10, ал. 1 от ЗКПО, а именно - реално осъществена стопанска операция, не е доказан.

Относно фактурите, издадени от И. Б.:

Между страните е налице договор, фактури и осчетоводени плащания. Налице са и данни за плащания от реализираните продажби по сметка на жалбоподателя, наредени от трети лица. По отношение на фактурите, издадени от И. Б., от страна на органите по приходите е прието, че е налице правното основание по чл. 77, ал. 1 от ЗКПО.

В Ревизионния доклад (с. 6) са изложени подробни мотиви относно това, че според органите по приходите анализът, който те са осъществили, води до извод, че не се доказва наличие на реално извършена доставка от страна на И. Б. към „Шест 007“ ЕАД. Систематизирани мотивите на органите по приходите са: на Б. не са поставяни конкретни задачи, цели и действия във връзка с продажбата; няма срокове и изисквания относно представените документи; не е ясно каква информация е представена от „Шест 007“ ЕАД на Б.; липсват съставени от посредника документи; няма данни какви действия е предприела Б.; в представените договори не е споменато, че има посредник и кое е неговото име.

В Ревизионния акт на с. 2 е посочено, че във възражението срещу РД не са представени допълнителни доказателства, че посредническите услуги по издадените от И. Б. фактури са действително извършени. Посочено е още, че не са представени допълнителни доказателства относно това, че лицето в действителност се е свързало и е посредничело при сключване на договори с Niramaz Ltd, Marnad Ltd, Johan Konigslehner, Stefan Konigslehner, С. Konigslehner, Arvid Konigslehner, Oskar Konigslehner, Hanna Konigslehner, Hagendrum Ltd, D. F.. Посоченото означава, че в мотивите на РА ясно, недвусмислено и експлицитно е обсъждано основание да не се признаят разходи – липса на осъществени посреднически услуги.

На следващо място, настоящият състав отчете и посоченото в Решение № 822 от 17.06.2024 г. Мотивите на този акт стават част от мотивите на оспорения РА (аргумент от чл. 97, ал. 1, изречение 2 – ро от АПК, приложимо на основание § 2 от ДР на ДОПК). В това решение е посочено, че фактурите, издадени от И. Б., описани в РД, не отразяват вярно стопанските

операции, като с отчетения разход по тях е трябвало да бъде увеличен С.. В акта на решаващия орган е посочено, че съгласно чл. 16 от ЗКПО, когато една или повече сделки, включително между несвързани лица, са сключени при условия, чието изпълнение води до отклонение от данъчно облагане, данъчната основа се определя, без да се вземат под внимание тези сделки, някои техни условия или тяхната правна форма, а се взема под внимание данъчната основа, която би се получила при извършването на обичайна сделка от съответния вид по пазарна цена и насочена към постигане на същия финансов резултат, но която не води до отклонение от данъчно облагане. Когато една или повече сделки, включително между несвързани лица, са сключени при условия, чието изпълнение води до отклонение от данъчно облагане, данъчният финансов резултат се определя, без да се вземат под внимание тези сделки. В акта на по-горестоящия административен орган е посочено още, че липса на счетоводни документи означава и такива, които не отразяват вярно стопанска операция. Документирането на стопанска операция, за която няма достатъчно данни, че е извършена, налага увеличаване на финансовия резултат с незаконосъобразно осчетоводените разходи.

На с. 9 от решението изрично е посочено, че не се доказва наличие на реално участие на посочения във фактурите доставчик И. Б.. На с. 10 е посочено, че от И. Б. и от жалбоподателя не са представени съпътстващи фактурата документи, в които да са описани по всяка фактура данни за купувачите, брой и единична цена на продадени акции и стойност на полагащата се комисионна.

В своята съвкупност всичко това показва, че органите по приходите са изложили достатъчно мотиви (в РД, в РА и в Решението на директора на ОДОП) в насока на факта, че фактурите, издадени от И. Б., не отразяват вярно описаната в тях стопанска операция. Това означава, че от органите по приходите в достатъчна степен са очертани правните и фактическите основания, въз основа на които те са достигнали до извод, защо е трябвало да се увеличи счетоводният финансов резултат на дружеството – жалбоподател за 2021 г.

На първо място, необходимо е да се направи разграничение между приложното поле на чл. 10 от ЗКПО и чл. 77, ал. 1 от ЗКПО. Разпоредбата на чл. 10 от ЗКПО урежда общото данъчно изискване счетоводният разход да бъде документално обоснован чрез първичен счетоводен документ по смисъла на Закона за счетоводството, който отразява вярно стопанската операция. Това е входящо условие за данъчно признаване на разхода, като последицата при липса на документална обоснованост се реализира чрез чл. 26, т. 2 от ЗКПО. Когато първичният счетоводен документ формално съществува, но не удостоверява вярно реално осъществена стопанска операция, самото счетоводно отчитане на разхода не е достатъчно за признаването му за данъчни цели по чл. 10 от ЗКПО. Настоящият правен спор обаче е по приложението на чл. 77, ал. 1 от ЗКПО, като основание за извършеното преобразуване.

Разпоредбата на чл. 77, ал. 1 от ЗКПО има различно предназначение. Тя предполага наличие на вече счетоводно признат разход, чието признаване е извършено в нарушение на счетоводното законодателство. От систематичното тълкуване на чл. 77, ал. 1 и ал. 2 от ЗКПО следва, че нормата урежда данъчната последица от неправилно счетоводно отчитане на разход. В част от хипотезите това неправилно отчитане има характер на отстранима счетоводна грешка, чието влияние върху данъчния финансов резултат може да бъде коригирано чрез последващо признаване на разхода, когато това е допустимо по ЗКПО.

Такива нарушения могат да се изразяват например в отчитане на разход в неправилен отчетен период, неправилно признаване на текущ разход вместо увеличение на стойността на актив, когато са налице условията за капитализиране на последващи разходи, или неспазване на счетоводното изискване за съпоставимост между приходи и разходи. Различна е хипотезата,

приложима в настоящия случай: счетоводно признаване на разход за външна услуга при липса на доказана реална и достатъчно индивидуализирана стопанска операция, която да обоснове признаването на този разход.

В този смисъл правилата на Закона за счетоводството относно вярното и честно представяне могат да бъдат релевантни и при преценката за приложението на чл. 77 от ЗКПО. Съгласно чл. 24, ал. 1 от ЗСч финансовите отчети трябва да представят вярно и честно имущественото и финансовото състояние и финансовите резултати от дейността на предприятието. Съгласно чл. 24, ал. 2 от ЗСч вярното и честното представяне изисква достоверно показване на ефектите от операциите, другите събития и условия в съответствие с определенията и критериите за признаване на активи, пасиви, приходи и разходи, заложи в приложимите счетоводни стандарти. Счетоводното признаване на разход за външна услуга при липса на доказана реална стопанска операция не осигурява достоверно показване на финансовите резултати от дейността и поради това е несъвместимо с изискването за вярно и честно представяне по чл. 24 от ЗСч.

Възможността по чл. 77, ал. 2 от ЗКПО за последващо признаване на непризнат разход обаче не ограничава приложното поле на чл. 77, ал. 1 от ЗКПО само до счетоводни грешки, които могат да бъдат поправени в следващ период. Когато нарушението се изразява в счетоводно отчитане на разход при липса на доказана реална и достатъчно индивидуализирана стопанска операция, непризнаването по чл. 77, ал. 1 от ЗКПО не произтича от неправилен период, а от липсата към момента на счетоводното признаване на доказана стопанска операция, която да обоснове отчетения разход.

В подкрепа на този извод относно приложното поле на чл. 77, ал. 1 от ЗКПО може да се посочи и Решение № 5418 от 22.05.2023 г. по адм. д. № 11041/2022 г. на ВАС, VIII о., в което е прието, че за приложението на чл. 77, ал. 1 от ЗКПО е необходимо разходът да е осчетоводен в нарушение на счетоводното законодателство. В конкретния случай по цитираното решение нарушението е изразено в счетоводно признаване като текущ разход на авансово платена сума по договор, по който не е установено получаване на съответната доставка или услуга. Фактическата обстановка по настоящото дело е различна, но решението е относимо с принципния си извод, че чл. 77, ал. 1 от ЗКПО се прилага при установено нарушение на счетоводното законодателство, а не само при формален документален недостатък по чл. 10 от ЗКПО. В настоящия случай нарушението се изразява в признаване на разход за външна услуга при липса на доказана реална стопанска операция, която да обоснове счетоводното признаване на този разход. Поради това решението се ползва не като пряка фактическа аналогия, а като ориентир относно приложното поле на чл. 77, ал. 1 от ЗКПО. Посоченото решение е важно и в друго отношение. В мотивите му е посочено, че разпоредбата на чл. 160, ал. 1 от ДОПК задължава съда да реши отнесените до него спор при обжалване на РА по същество. Съдът има задължение да разреши спора с постановяването на акт, който да сложи край на производството по установяване на данъчни задължения със сила на пресъдено нещо. При това законодателно разрешение решаващият съд има правната възможност при изяснени и идентични факти, установени както в административното ревизионно производство, така и в съдебното при постановяване на своя акт да премине от една правна квалификация към друга, ако счита, че тази посочена в акта е неправилна. При всички случаи трябва да постанови акт, с който да установи (изцяло или частично) и / или да приеме липсата на данъчни задължения. (Решение № 5418 от 22.05.2023 г. по адм. д. № 11041/2022 г. на ВАС, VIII о.) В същата посока е и Решение № 4060 от 18.04.2023 г. по адм. д. № 8838/2022 г. на ВАС, VIII о., в което при преценката по чл. 77, ал. 1 от ЗКПО съдът е приложил изискванията на чл. 24, ал. 1 и ал. 2 от ЗСч за вярно и честно представяне и достоверно показване на ефектите от операциите. Решението потвърждава, че нарушението на тези счетоводни изисквания е релевантно при

преценката дали е налице разход, отчетен в нарушение на счетоводното законодателство по смисъла на чл. 77, ал. 1 от ЗКПО.

При тази правна рамка трябва да се прецени дали в конкретния случай е установена реална и достатъчно индивидуализирана посредническа услуга, която да обоснове счетоводното признаване на процесните разходи като разходи за външна услуга.

Действително, от заключението на съдебно-счетоводната експертиза се установява, че процесните фактури са осчетоводени през 2021 г., през същата година са извършени и плащанията по тях, като вещото лице приема, че разходът е оценен надеждно и е признат едновременно с намаление на актив. Заключението установява начина и периода на счетоводното отразяване, както и факта на плащане, но не установява само по себе си реалното извършване на посредническа услуга. Преценката дали фактурираната услуга е реално осъществена и достатъчно индивидуализирана принадлежи на съда и се извършва въз основа на всички доказателства по делото, а не се изчерпва със счетоводното записване.

В случая събраните доказателства не установяват реално извършване на фактурираните посреднически услуги. Представеният договор от 05.04.2020 г., протоколът от 11.09.2021 г. и издадените фактури установяват формално облигационно и счетоводно оформяне на отношенията, но не доказват конкретни посреднически действия на И. Л. Б. по намиране на купувачи, водене на преговори, осъществяване на контакт с приобретателите, предоставяне на информация, изготвяне на справки, отчети или други резултати от посредническа дейност. В договорите за продажба на акциите не е посочено участие на посредник, а по делото не са представени документи, изхождащи от посредника, които да индивидуализират конкретно извършените действия, осъществените контакти или постигнатия резултат във връзка с осигурените клиенти.

Липсва не само отделен документ, а доказателствена съвкупност, която да индивидуализира твърдените посреднически действия, връзката им с последващите продажби, лицата, с които са осъществявани контакти, както и времето, начина и резултата от посредническата дейност. При тези данни трябва да се приеме, че процесните първични счетоводни документи не удостоверяват вярно реална и достатъчно индивидуализирана стопанска операция.

Следователно спорът не се изчерпва с формалното осчетоводяване и плащане на фактурите, а с липсата на установена посредническа услуга, която да обоснове признаването на отчетения разход като разход за външна услуга. При липса на такива доказателства счетоводното признаване на разхода е неправилно, поради което е приложима последицата на чл. 77, ал. 1 от ЗКПО за непризнаване на отчетения разход за данъчни цели през 2021 г.

Изводът не се променя от обстоятелството, че получените от И. Л. Б. суми са декларирани и обложени по реда на ЗДДФЛ. Данъчното третиране на дохода при неговия получател и при платеца на разхода се урежда от различни данъчноправни отношения с различни предпоставки. Декларирането и облагането по ЗДДФЛ сочат на получаване на сума, но не доказват сами по себе си реалното извършване на фактурираната посредническа услуга и не удостоверяват основанието на разхода от гледна точка на реалността на насрещната престация при платеца.

Ето защо увеличението на счетоводния финансов резултат на „ШЕСТ 007“ ЕАД с размера на отчетените разходи по фактурите на И. Л. Б. е законосъобразно, а жалбата в тази част следва да бъде отхвърлена.

В обобщение: според настоящия състав не са налице достатъчно доказателства, че зад фактура № [ЕГН] от дата 06.01.2021 г. с предмет посреднически услуги по договаряне продажбата на поименни акции в Glitnor Holding Plc Malta; фактура № [ЕГН] от дата 09.04.2021 г. с предмет посреднически услуги по договаряне продажбата на поименни акции в Glitnor Holding Plc Malta

на стойност 60 000 евро; фактура № [ЕГН] от дата 19.04.2021 г. с предмет посреднически услуги по договаряне продажбата на поименни акции в Glitnor Holding Plc Malta; фактура № [ЕГН] от дата 05.05.2021 г. с предмет: посреднически услуги по договаряне продажбата на поименни акции в Glitnor Holding Plc Malta; фактура № [ЕГН] от дата 07.07.2021 г. с предмет: посреднически услуги по договаряне продажбата на поименни акции в Glitnor Holding Plc Malta; фактура № [ЕГН] от дата 14.07.2021 г. с предмет: посреднически услуги по договаряне продажбата на поименни акции в Glitnor Holding Plc Malta; фактура № [ЕГН] от дата 25.08.2021 г. с предмет: посреднически услуги по договаряне продажбата на поименни акции в Glitnor Holding Plc Malta на стойност 90 000 евро, стоят реални стопански операции. Изброените фактури не отразяват вярно описаната в тях стопанска операция.

По отношение на възражението на „Шест 007” ЕАД относно незаконосъобразно установен и дължим данък от ревизията в размер на 2 582. 06 лв.

Видно от представените доказателства през м. 02.2022 г. в справка – декларация (л. 436 от делото) жалбоподателят е посочил в клетката „Данни за упражнено право на данъчен кредит“ сумата от 176 024. 70 лева. Тази сума напълно кореспондира със сумата, която и вещото лице е установило, че отговаря на действително посочената във фактурата. Същата сума е посочена и в копие от дневника за покупки на жалбоподателя за данъчен период 02.2022 г.

В заключението на вещото лице е посочено, че в издадения Ревизионен доклад № Р-22220423004470-092-001/ 18.01.2024 г. и Ревизионен акт № Р-22220423004470-091-001/ 26.02.2024 г. фактура № [ЕГН] / 25.08.2021 г., издадена от И. Б. е посочена със стойност 201 845. 30 лева, а реално стойността на тази фактура е 176 024. 70 лева. От мотивите на РД (с. 4) става ясно, че органите по приходите са взели за основа това, което е било отразено в разхода по счетоводна сметка 602 „Разходи за външни услуги“. Тоест, тяхната констатация е базирана на воденото от жалбоподателя счетоводство.

От друга страна, по делото е представено копие на фактура № [ЕГН] / 25.08.2021 г., издадена от И. Б. (Приложение № 1). Видно от описаното в нея, тя е на стойност 90 000 евро. В нея е посочено, че не се начислява ДДС, на основание чл. 46, ал. 1, т. 5 от ЗДДС. В представения в хода на ревизията Аналитичен регистър на „Шест 007” ЕАД по сметка 401 „Доставчици“ фактурата е коректно отразена с левовата си равностойност, а именно - 176 024. 70 лева.

Основният довод на решаващия орган относно описаното спрямо фактура № [ЕГН] / 25.08.2021 г. е за наличие на хипотезата на чл. 116 от ЗДДС. Съгласно тази разпоредба погрешно съставени документи се анулират и се издават нови. Настоящият състав не приема този аргумент. Сумата от 201 845. 30 лв., посочена в РА, вместо 176 024. 70 лв., е резултат от грешка. Това се подкрепя и от заключението на експертната. Според вещото лице във връзка с дължимият размер на данъка при корекция на грешката, а именно – вместо 155 179. 39 лв. дължима е сумата от 152 597. 33 лв., т. е. с 2 582. 06 лв. по-малко.

Обратно на приетото от директора на дирекция на ОДОП грешката относно стойността на фактурата е допусната в РД и РА, а не в самата фактура. Видно от л. 124, приложение Първо към делото, въпросната фактура обективира стойност в размер на 90 000 евро. В този смисъл ревизиращите органи са извели неправилна и погрешна констатация. Липсват аргументи да се подкрепи разбирането, че дружеството трябва да отстранява своята грешка по пътя на предвидените нормативни способности. Настоящото производство не третира установяване задължения по декларация, а представлява пълно ревизионно производство по самостоятелно установяване на факти и определяне задължения. Липсват данни по делото фактурата да е отразявана в декларация със сгрешена стойност. Тоест, налице са предпоставките да се отменя РА, в частта, относно установен данък в размер на 2 582. 06 лева. В тази му част РА е

незаконосъобразен.

На трето място и във връзка с разходите за командироване и хотелско настаняване, непризнати за данъчни цели съобразно чл. 26, ал. 1 от ЗКПО, съдът приема:

По силата на посочената разпоредба не се признават за данъчни цели разходи несвързани с дейността. По аргумент от противното от чл. 26, т. 1 и т. 2 от ЗКПО, за да бъде признат за данъчни цели счетоводният разход трябва да бъде свързан с дейността на данъчно задълженото лице. Разходите, които не са свързани с дейността и не са документално обосновани формират данъчни постоянни разлики по чл. 26, т. 1 и т. 2 от ЗКПО и с тях се увеличава счетоводният финансов резултат - чл. 23, ал. 2, т. 1 от ЗКПО.

Органите по приходите са установили, че ревизираното лице е отразило като разход по счетоводна сметка 609 „Други разходи, разходи за хотелско настаняване и разходи без документи“ на стойност 14 623. 71 лева. Разходите са отразени в данъчен период за 2022 г. Част от разходите са отчетени чрез подсметка 609 / 6 представителни разходи: 13 319. 59 лева и част по подсметка 609 / 8 командировки: 1304. 12 лева. Прието е, че тези разходи нямат връзка с дейността на данъчно задълженото лице. Финансовият резултат за 2022 г. е увеличен със стойността на разходите в размер на 14623. 71 лева. Увеличението е извършено по реда на чл. 26, т. 1 от ЗКПО. Установен е данък за внасяне от ревизията в размер на 1462. 37 лева. (Таблица на с. 10 от РД) Установени са и лихви в размер на 108. 14 лева.

Връзката на разходите с дейността на лицето трябва да се установява от съществуващи информационни източници, каквито за спорните разходи не съществуват. Представените в хода на ревизията първични счетоводни документи удостоверяват счетоводно разхода, но не и връзката му с дейността на предприятието. Не е доказана и връзка с дружеството на настанените лица – И. Б., С. П., Н. З., Г. И.. Законосъобразен е изводът на органите по приходите, че липсата на трудов, граждански или какъвто и да било договор с посочените лица не позволява да се установи връзка с дейността на жалбоподателя. Доколкото от данните по делото съдът служебно установява, че все пак е налице договор с И. Б., то нейната посредническа дейност е осъществявана в Ш., продажбата на акции третира такива от капитала на дружество в М., респ. липсва каквато и да била връзка между тази и дейност и настаняването, предмет на ревизионното производство. Липсват още заповеди или друг равнозначен акт за командировка на посочените лица, липсват данни с каква цел са били изпратени те, къде и защо. Доказването на посоченото обстоятелство е в тежест на жалбоподателя и нито в рамките на ревизионното производство, нито в настоящото съдебно производство, са ангажирани доказателства, позволяващи разходът да бъде признат за свързан с дейността на дружеството.

Относно разноските

При този изход от спора и жалбоподателят и ответникът имат право на съдебно деловодни разноски, както повелява разпоредбата на чл. 161, ал. 1 изр. първо и второ от ДОПК.

За разноски от страна на жалбоподателя е предявена сумата от 31 050. 64 лв., от които 30 000 лв. адвокатско възнаграждение, 994 лв. разноски за вещо лице, 6. 64 лв. депозит за издаване препис от акт по делото и 50 лв. внесена държавна такса.

При касационното оспорване пред ВАС е заплатена държавна такса в размер на 50 лева (платежно на с. 25 от делото на ВАС) + държавна такса от 370. 00 лева (платежно на с. 93 от делото на ВАС) + 1190. 32 лева (платежно на с. 105 от делото на ВАС) + 320. 00 лева (платежно на с. 114 от делото на ВАС). В списък с разноските, изготвен от адв. М. за нуждите на касационното производство е посочено следното: заплатеното по банков път адвокатско възнаграждение е в размер на 31 050. 64 лева. То обхваща защитата и за двете инстанции. Сборът между тази сума и платените такси за делото пред ВАС е равен на 32 930. 96 лева. Към тази сума трябва да се прибави и сумата от 50.

00 лева – първата част от държавната такса, платена от адв. М. за извършеното пред ВАС касационно оспорване.

При второто разглеждане на делото пред АССГ адв. М. иска от съда да бъде приложена хипотезата на чл. 38, ал. 2 от Закона за адвокатурата (ЗА). Изложени са мотиви относно затруднено финансово положение на неговия клиент.

Съгласно разпоредбата на чл. 38, ал. 2 от ЗА в случаите по ал. 1, ако в съответното производство насрещната страна носи отговорност за разноски, адвокатът или адвокатът от Европейския съюз има право на адвокатско възнаграждение. Съдът при определяне на разноските за адвокат прилага чл. 36, ал. 3 и 4 и осъжда другата страна да го заплати. Материалният интерес по делото възлиза на 156 372. 00 лева корпоративен данък и начислени лихви в размер на 40 980. 01 лева. Тоест, общо 197 352. 01 лева. Приложима е разпоредбата на чл. 7, ал. 2, т. 5 от Наредба № 1 при интерес от 100 000 лв. до 500 000 лв. – възнаграждението за адвокат е 8650 лв. плюс 4 % за горницата над 100 000 лв. Тази сума е равна на 12 544. 08 лева (формирана като сбор от 8650 лева + 3894. 08 лева)

Съдът е намерил жалбата за основателна в размер на 2 582. 06 лева. Съответни на това съотношение спрямо общия размер на установените с РА задължения в размер на 156 372. 00 лева са 1. 65 %. При това съотношение съответните лихви за задължението от 2 582. 06 лева (40 980. 01 лева лихви общо по РА x 1. 65 %) са в размер на 676. 17 лева. При прилагане на простото тройно правило (2 582. 06 лева + 676. 17 лева лихви x 42 525. 04 лева претендиращи от адв. М. разноски : 197 352. 01 лева общ материален интерес), размерът на разноските в полза на жалбоподателя се равнява на 702. 08 лева.

Поради посоченото съдът уважава искането на жалбоподателя за разноски в размер на **702. 08 лева**. Превалутирани съобразно чл. 12 и чл. 13 от Закона за въвеждане на еврото в Република България разноските възлизат на **358. 97 евро**.

Ответникът е възразил срещу поискания размер на адвокатското възнаграждение като от своя страна претендира юрисконсултско възнаграждение по Наредба № 1/2004 г. Съдът намира искането за неоснователно. По делото са провеждани множество заседания. Допусната е и експертиза и е изслушано и прието заключението на вещото лице, делото е попълвано допълнително с доказателствен материал и в този смисъл същото може да се приеме като дело с фактическа сложност. Делото е и с правна сложност, доколкото адвокат М. е изготвял редица писмени становища, включително и относно конкретни изчисления на данъчни задължения с цел подпомагане на законосъобразно приключване на съдебното производство.

Във връзка с претенцията на ответника съдът съобрази:

Съгласно чл. 161, ал. 1 от ДОПК (изм. – ДВ, бр. 17 от 2026 г.) на ответника се присъждат разноски съобразно отхвърлената част от жалбата. На администрацията вместо възнаграждение за адвокат се присъжда за всяка инстанция юрисконсултско възнаграждение в размер, определен от съда, ако те са били защитавани от юрисконсулт. Размерът на присъденото възнаграждение не може да надхвърля максималния размер за съответния вид дело, определен по реда на чл. 37 от Закона за правна помощ. В чл. 37, ал. 1 от ЗПП е регламентирано, че заплащането на правната помощ е съобразно вида и количеството на извършената дейност и се определя в наредба на Министерския съвет по предложение на НБПП. Съгласно чл. 24 от Наредбата за заплащане на правната помощ (в сила от 1.10.2025 г.) по административни дела възнаграждението за една инстанция е от 200 до 300 лв. По административни дела с материален интерес възнаграждението е от 130 до 450 лв. Доколкото една част от жалбата се отхвърля – за сумата от 194 093. 78 лева (формирана като разлика от 197 352. 01 лева – 2 582. 06 лева – 676. 17 лева лихви) дружеството-жалбоподател дължи на ответника юрисконсултско възнаграждение, на основание чл. 161, ал. 1,

изр. трето и изр. четвърто ДОПК, вр. чл. 24, изр. второ от Наредбата за заплащането на правната помощ, в размер на 450 лева. Превалутирани съобразно чл. 12 и чл. 13 от Закона за въвеждане на еврото в Република България разноските в полза на ответника възлизат на **230. 08 евро**. Вече беше посочено, че съгласно разпоредбата на чл. 161, ал. 1 от ДОПК на ответника се присъждат разноски съобразно отхвърлената част от жалбата. Съобразно на простото тройно правило (194 093. 78 лева x 450 лева : 197 352. 01 лева) разноските в полза на администрацията на НАП са 442. 57 лева. Изразени в еурова равностойност разноските се равняват на **226. 28 евро**. С оглед гореизложеното и на основание чл. 160, ал. 1 от ДОПК, вр. чл. 173, ал. 2 от АПК, Административен съд София-град, 45 – ти състав,

РЕШИ:

ОТМЕНЯ по жалба на „ШЕСТ 007“ ЕАД, ЕИК[ЕИК], РА № Р-22220423004470-091-001/26.02.2024 г., издаден от М. А., в качеството ѝ на орган, възложил ревизията и П. И., ръководител на ревизионния екип, потвърден с Решение 822/17.06.2024 г. на директора на дирекция Обжалване и данъчно-осигурителна практика при ЦУ на НАП, **В ЧАСТТА**, с която в тежест на жалбоподателя е установено задължение за корпоративен данък в размер на **2 582. 06 лева, ведно със съответно начислените лихви.**

ОТХВЪРЛЯ жалбата на „ШЕСТ 007“ ЕАД, ЕИК[ЕИК], срещу РА № Р-22220423004470-091-001/26.02.2024 г., издаден от М. А., в качеството ѝ на орган, възложил ревизията и П. И., ръководител на ревизионния екип, потвърден с Решение 822/17.06.2024 г. на директора на дирекция Обжалване и данъчно-осигурителна практика при ЦУ на НАП, **В ОСТАНАЛАТА Ѐ ЧАСТ.**

ОСЪЖДА Национална агенция за приходите да заплати на „ШЕСТ 007“ ЕАД, ЕИК[ЕИК] съдебно-деловодни разноски в размер на **358. 97 евро.**

ОСЪЖДА „ШЕСТ 007“ ЕАД, ЕИК[ЕИК] да заплати в полза на Национална агенция за приходите сумата от **226. 28 евро.**

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба чрез Административен съд София-град до Върховния административен съд, в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.